

SAKO nieuws

JUNI 2022

Jaargang 23, Nummer 1; Volgnummer 39

Inhoudsopgave

- Het sponsoren van de Kollol pre-school is voor familie De Jongh echt een gezinsding 2/3
- Door donatie stukje land levenslang lid van het schoolbestuur 4
- Het VTC van Aloshikha biedt kwaliteit 5
- Morsheda Akter vertelt over haar veelzijdige beroep als paramedicus 6/7
- Liever nog een uurtje langer les 8

Doelstelling Stichting SAKO

Stichting **Steun aan Kinderen Overzee** (SAKO) is opgericht in 1999.

De belangrijkste doelstelling is hulp bieden aan kinderen, vooral op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg in derde wereldlanden. Deze hulp geschiedt ongeacht ras, huidskleur of religie.

De werkzaamheden van de stichting omvatten het initiëren van projecten, het onderhouden van contacten met de projecthouders en donateurs en het verzamelen van zoveel mogelijk informatie over lopende (samenwerkings)projecten.

Stichting SAKO verplicht zich om alle gelden verkregen uit donaties volledig te besteden aan structurele hulpverlening.

De wereld dichtbij

Als we willen weten hoe het met iemand gaat, hebben we een scala aan mogelijkheden om contact te zoeken. De wereld is dichtbij. Met deze nieuwsbrief willen we Bangladesh iets dichterbij u brengen, door anderen aan het woord te laten. Hannah Zegers, studente journalistiek, is onze gastschrijver in deze editie. Hannah, hartelijk dank voor je bijdrage aan SAKO Nieuws. In samenwerking met het uitvoerend comité van SAKO, is er contact gezocht met een sponsorgezin en een bestuurslid van een van de schooltjes van Barishal Village Development Organisation, een student van de technische school bij onze partner in Aloshikha, een gezondheidswerker bij Chandradip Development Society en een oud-leerling van een van de scholen van DHARA. Op deze manier willen we onze vier partnerorganisaties in Bangladesh van een andere kant belichten.

Veel leesplezier en hartelijk dank voor uw donaties. Uw steun maakt ontwikkeling mogelijk.

Het sponsoren van de Kollol pre-school voor familie De Jongh echt een succes

Sjoerd de Jongh steunt samen met zijn vrouw Susan en kinderen, in samenwerking met SAKO, een pre-school in het wijk Development Organisation (BVDO). BVDO werkt op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en micro-kredieten in Bangladesh. Om nog meer te kunnen betekenen voor de bewoners, gaat het gezin ook de bouw van sanitaire voorzieningen steunen.

Hoe zijn jullie als gezin in aanraking gekomen met Stichting SAKO en uiteindelijk sponsor geworden?

"Wij zijn betrokken geraakt bij SAKO door de opa van mijn vrouw toen hij tachtig jaar oud werd. Voor zijn verjaardag wilde hij geen cadeaus, maar vond hij het belangrijker om SAKO te sponsoren. Sindsdien zijn wij gaan steunen. Wij begonnen met een klein bedrag, waardoor we af en toe een nieuwsbrief kregen en updates uit het dorp. Dat voelde op een gegeven moment een beetje onpersoonlijk. Toen kwam de mogelijkheid om een eigen pre-school te sponsoren, een soort kleuterschool. Sindsdien sponsoren wij de Kollol pre-school. We raakten meer verbonden met het dorp, doordat we filmpjes kregen van SAKO als het dorp bezocht werd. Met onze kinderen hadden we cadeautjes gekocht voor de leerlingen op de school zoals een blokfluit en een voetbal. In de filmpjes zagen wij hoe blij de kinderen daarmee waren. Dit maakte het voor onze kinderen ook extra leuk."

Op welke manier wordt de pre-school gesponsord?

"Het gaat om de kinderen, het onderwijs en een betere toekomst voor hen. Het idee is dat als een kind eerst naar een pre-school gaat, de kans ook groter is dat ze naar een vervolgschool gaan. In het pakket dat wij sponsoren zit

lesmateriaal, het salaris voor een leerkracht, een aantal keer per week krijgen ze een voedzame maaltijd en er komt één of twee keer per jaar een dokter langs. Dit is allemaal om de levensstandaard en de gezondheid van die kinderen te verbeteren. De dingen die we nu extra gaan doen zullen daar ook aan bij dragen."

Jullie gaan dus nog wat extra doen in het dorp! Kun je daar wat meer over vertellen?

"Twee jaar terug heb ik mijn bedrijf beëindigd in Nederland, toen we naar Canada gingen verhuizen en daar kwam nog wat geld uit. Toen zijn we in gesprek gegaan over hoe we meer kunnen betekenen voor het dorp. SAKO bracht ons toen in contact met BVDO, de lokale organisatie die daar te werk gaat, om erachter te komen wat de inwoners echt nodig hadden. De dingen die daaruit kwamen waren toiletten en een waterput die uit een diepere grondlaag water haalt. Er zijn namelijk veel waterputten in Bangladesh, maar die zijn te ondiep. Daardoor zit er te veel arsenicum in het water, wat erg ongezond is. Binnenkort komt er dus een nieuwe, diepe waterput en twee nieuwe toiletten in het dorpje van de Kollol pre-school. Een deel moet het dorp zelf bijdragen. Dat is een eis vanuit BVDO, zodat er ook een lokaal draagvlak is en mensen mee gaan denken met de plaatsing van de toiletten bijvoorbeeld."

pre-school is en gezinsding

terkgebied van partnerorganisatie Bangladesh Village
de zuidelijke provincie van Barisal in Bangladesh.
en.

Wat is jullie uiteindelijke doel?

"We hopen dat de hygiënische omstandigheden verbeterd zullen worden. De toiletten zijn nu zo dat als er een overstroming is, alle inhoud door het dorp heen stroomt. Dit kan allerlei ziektes veroorzaken als je hier doorheen moet lopen. Met de nieuwe toiletten zou dit niet meer kunnen gebeuren. Het drinken van niet-vervuild water verbetert natuurlijk ook de gezondheid. Met deze hulp dragen we bij aan het dorp en dus ook aan de leerlingen die wij al steunden via de school."

Kunnen jullie eigen kinderen ook iets leren van de projecten die jullie steunen?

"Het is echt een gezinsding voor ons. Ik doe het samen met Susan en we nemen de kinderen er ook in mee. Zo laten we zien hoeveel bijvoorbeeld een toilet of een waterput kost. Zij denken dan met ons mee wat belangrijk zou zijn om te plaatsen in de dorpen. Daarnaast kunnen we dingen in perspectief plaatsen. Van het bedrag waarmee wij de pre-school steunen, kun je de allergrootste Lego-set kopen. Voor die Lego-set kan in Bangladesh iemand dus salaris ontvangen en krijgen kinderen drie keer in de week een goede maaltijd én onderwijs. Zo zien ze in wat voor rijkdom wij eigenlijk wonen en wat we met hetzelfde geld voor een ander land kunnen betekenen."

Hannah Zegers

Benieuwd geworden naar de mogelijkheden om ook een schoolje te steunen?

Neem dan contact op via: info@stichtingsako.nl

Door donatie stukje land levenslang lid van het schoolbestuur

In 2010 doneerde Kumodd Chandra Roy een deel van zijn land in het dorp Sonirpar aan de Bangladesh Village Development Organisation (BVDO), zodat zij daar de Zonnebeld pre-school konden bouwen. Twaalf jaar later is Kumodd nog steeds lid van het schoolbestuur.

Wat motiveerde u om een stuk van uw land weg te geven voor de bouw van een pre-school?

"Ons dorp ligt afgelegen waardoor de jongste kinderen niet naar de basisschool van de overheid konden gaan. Dit geeft onze kinderen een valse start. Als je pas op latere leeftijd met school begint start je met 1-0 achterstand in vergelijking met de andere kinderen. Toen de directeur van BVDO naar ons dorp toekwam en mij vertelde dat ze een pre-school wilde beginnen, hoefde ik eigenlijk niet lang na te denken en doneerde een stukje van mijn land."

Hoe reageerde de rest van uw familie daarop? Een stukje grond betekent immers inkomsten.

"Ik ben de enige zoon van mijn vader. Dat gaf mij de vrijheid deze beslissing te nemen. Maar toen

mijn dorpsgenoten het hoorden, noemden zij mij een dwaas en werd ik toch een beetje uitgelachen. Tegenwoordig gaan ook hun kinderen naar de pre-school en zien ze dat ik veel heb gedaan voor het algemeen belang van het dorp. Dat vervult me met trots."

Omdat u het land hebt gegeven aan de school, bent u levenslang lid van het schoolbestuur. Wat zijn uw taken?

"Deze functie is eervol. In het begin was ik nauw betrokken. Ik ging vaak naar de school om toezicht te houden op het lesgeven en ik heb bijgedragen aan de ontwikkeling van het onderwijs. Op dit moment beperk ik mij tot het bijwonen van de bestuursvergaderingen en ik ben altijd aanwezig op speciale dagen, zoals de sportdag en de cultuurprogramma's op feestdagen."

Wat is uw hoop voor de toekomst van de pre-school?

"Dat er voldoende geld zal zijn voor het voortbestaan van de school. Het is zo belangrijk dat ook de kinderen op het platteland kunnen doorstromen naar hoger onderwijs. Dat daarmee de financiële positie van hun gezinnen veilig zal zijn, maar ook dat ze opgroeien tot goede burgers van dit land."

Het VTC van Aloshikha biedt kwaliteit

Avishek Joydher is een student aan het Vocational Training Centre (VCT), opgezet door partnerorganisatie Aloshikha. SAKO ondersteunt het VCT sinds 2010 om de kansen van jongeren op de arbeidsmarkt te vergroten. Het VCT biedt leerlingen een tweejarige vakopleiding. Ze krijgen basisvakken als Bangla, Engels en Wiskunde, maatschappijleer en godsdienst, maar kiezen ook voor een praktijkrichting. Per jaar ronden ongeveer 115 leerlingen de opleiding succesvol af. Ze krijgen dan een nationaal erkend diploma.

"Mijn naam is Avishek Joydher, ik woon Bahadurpur in de zuidelijke provincie Barishal in Bangladesh en ik ben een student bij het VTC. Ik heb voor deze school gekozen, omdat de faciliteiten heel goed zijn als ik kijk naar mijn omgeving. Je leert de theorie en praktijk zodat ik zelf aan de slag kan. De praktijkrichting die ik heb gekozen is computeroperator in informatica. De hoofdvakken die hier in voorkomen gaan over de hardware en software, zo leer ik Word gebruiken en ik leer hoe ik een computer of printer aan moet sluiten. Daarnaast krijg ik alle basisvakken."

Onderwijs van goede kwaliteit

"Het is superbelangrijk om onderwijs te krijgen dat van goede kwaliteit is. Zo krijg je betere kennis en kan je ook kritischer denken. Het VCT biedt de goede kwaliteit die ik nodig heb. Daarnaast zijn hun trainingsmethoden zeer effectief, doordat er daadwerkelijk computers aanwezig zijn om op te oefenen. Dat is niet overal zo. Ik denk dat ik geen andere plek had kunnen vinden om zo professioneel opgeleid te worden. Daarnaast is er op dit moment overal ter wereld een grote vraag naar mensen met verstand van informatica en het past ook heel goed bij mij."

Toekomst

"Mijn uiteindelijke doel is om na het afronden van mijn tweejarige beroepsopleiding nog een vierjarige opleiding te doen voor een overheidsdiploma. Daarna denk ik dat ik de volledige kennis heb om computerengineer te zijn. Dan zou ik een baan willen waarbij ik mijn opleiding kan toepassen, maar daar heb ik alle vertrouwen in!"

Hannah Zegers

Morsheda Akter

vertelt over haar veelzijdige beroep als paramedicus

Morsheda Akter werkt als paramedicus in het CMC-project, uitgevoerd door partnerorganisatie Chandradip Development Society (CDS). CDS houdt zich bezig met gezondheidszorg, onderwijs en wil de regionale overheden tot actie bewegen om meer aandacht te besteden aan de behoeften van arme bevolkingsgroepen. Het werkgebied van CDS, dat bestaat uit 29 dorpen, is gelegen rondom de rivier de Meghna in het zuiden van Bangladesh. De bewoners in deze dorpen zijn afhankelijk van visserij en kleinschalige landbouw. 75% van de huishoudens in het CMC-gebied leeft onder de armoedegrens en ruim 60% kan niet lezen en schrijven.

Jij werkt dus als paramedicus voor CDS in het CMC-project, vertel!

"Als paramedicus in het CMC-project houd ik me vooral bezig met gezondheidscontroles voor zwangere vrouwen en kindergezondheidscontroles, maar ik schrijf bijvoorbeeld ook recepten voor patiënten of ik verwijs patiënten door naar geavanceerde plaatsen voor speciale behandelingen. Ik beschik eigenlijk over dezelfde vaardigheden als een basisarts en ik voer ook dezelfde taken uit. Kortom: ik bied basis gezondheidscontroles aan iedereen aan."

Het CMC-project, wat voor project is dat precies?

"Als vrouwelijke paramedicus in het CMC-project help ik mee aan het vergroten van de bewustheid van seksuele gezondheid en de zorg voor de gezondheid van zwangere vrouwen, moeders en pasgeborenen. Het belangrijkste doel hierin is het terugdringen van moeder- en kindersterfte. Dit doen we dus door het bewustzijn in de gemeenschap te vergroten, waardoor de gezondheid van de vrouwen en kinderen ook beter wordt."

Is het belangrijk dat er in die 29 dorpen een paramedicus aanwezig is?

"Het CMC-project werkt zoals eerder benoemd op dorpsniveau en helpt vooral de moeders, kinderen en adolescenten van de arme en hulpeloze gezinnen. In het gebied waar het project plaatsvindt, zijn er nog steeds geen gezondheidscentra die door de overheid worden beheerd. Daarnaast moeten mensen naar een gezondheidscentrum dat veel te ver weg is en voor velen te duur is als ze zorg nodig hebben. Mede om deze reden is dit project erg belangrijk. Ook heb ik elke maand drie tot vier noodgevallen bij vrouwen die gaan bevallen, dit maakt duidelijk dat een paramedicus eigenlijk niet gemist kan worden. De families die worden opgenomen in het CMC-project vertrouwen volledig op mij tijdens hun bevalling. Als ik er niet zou zijn, zouden deze vrouwen zich hulpeloos voelen."

CDS verzorgt ook voorlichtingen voor seksuele gezondheid aan vrouwelijke studentes. Waarom is dit belangrijk?

"Seksuele gezondheid is voor adolescente meisjes in Bangladesh nog steeds een taboe. Het wordt niet

meegenomen in de lessen op school of in de schoolboeken. Ongeveer 70% van de vrouwen in stedelijke gebieden weet onvoldoende over het belang van menstruatiehygiëne, op het platteland is de situatie nog zorgwekkender. Daar dragen de meisjes en vrouwen oude kleren tijdens hun menstruatie en wordt diezelfde doek in de vijver gewassen en vervolgens hergebruikt. Als gevolg hiervan lijden deze meisjes aan verschillende fysieke complicaties en kunnen ze vanwege hun menstruatie minstens vijf dagen per maand niet naar school gaan. Om de gezondheid van deze meisjes te verbeteren moeten de gezinnen, scholen en gemeenschappen dus op de hoogte worden gebracht van dit probleem. Daarom hebben wij een programma geïntroduceerd op de scholen om jonge meiden op kleine schaal bewust te maken van hun seksuele gezondheid."

Haal je veel voldoening uit dit werk door mensen te helpen?

"Een paramedicus werkt lokaal als een arts. Hier komt veel verantwoordelijkheid bij kijken. Je moet veel kennis hebben van gezondheidszorg in het algemeen en een diagnose kunnen stellen in een vroeg stadium. Iedereen komt eerst naar de paramedicus voor gezondheidsproblemen en voor een advies ter plaatse, waardoor een paramedicus erg

gerespecteerd wordt. Ik verveel me nooit en krijg een goed gevoel tijdens het werken. Aan de andere kant werk ik met mensen uit allerlei verschillende bevolkingsgroepen, ik kan iedereen helpen. Als ik in mijn werk een glimlach kan geven aan mijn patiënten door mijn advies, dan doet me dat goed. Als er ergens geen dokter is, kan ik als een paramedicus wel al het vertrouwen, respect en de liefde krijgen van iedereen door wat ik doe."

Hebben jullie nog verdere plannen voor de toekomst?

"Op dit moment werken we op zeer kleine schaal en met ons minimale budget de schoolprogramma's uit. Met deze programma's kunnen we helaas alleen adolescente meisjes helpen die al naar school gaan, terwijl er ook veel tienermeisjes zijn op het platteland die door armoede of schooluitval niet eens naar school kunnen. In de toekomst zouden we ook die meisjes en hun ouders meer informatie willen geven over de seksuele gezondheid en menstruele hygiëne. Daarnaast hebben we plannen om aparte klassikale programma's te draaien op scholen en willen we bewustmakingscampagnes voeren, maar dit alles kan alleen met een groter budget."

Hannah Zegers

Liever nog een uurtje langer les

Mitali Rani Biswas (10 jaar) zit nu in klas drie van de basisschool van de overheid. Zij begon haar schoolcarrière in 2018 bij partnerorganisatie DHARA.

Hoe vond je het, om naar de school van DHARA te gaan?

"Fijn. Ik ging altijd graag naar school. Onze juf, Didi Moni, was als een moeder voor mij. Ik heb alles van haar geleerd, zoals schrijven, rekenen, lezen en tekenen."

Kun je ons een leuke herinnering vertellen aan de school?

"Het leukste vond ik toen we gingen picknicken. Ik had dat nog nooit eerder gedaan. We gingen met een bus en mochten helpen met het klaarmaken van het eten. We hebben spelletjes gedaan en samen gedanst en gezongen. Dat was de mooiste dag van allemaal."

Hoe gaat het nu op school?

"Ik zit in de derde klas." In het Nederlands onderwijs is dit te vergelijken met groep 5. "Ik kan goed meekomen met alle vakken. De leraar is tevreden over mij."

Als je zelf leraar zou zijn op de school van DHARA, wat zou je willen veranderen?

"Ik zou in plaats van drie uur iedere dag vier uur les geven. Maar verder zou ik net zo willen zijn als juf Didi Moni."

Besluit SAKO Nieuws: Dit **SAKO Nieuws** geeft in grote lijnen de projecten aan, die onder handen zijn. Voor al deze projecten is Stichting SAKO sterk afhankelijk van uw hulp. Zonder uw bijdrage kunnen deze projecten niet tot stand komen. Het stichtingsbestuur dankt u hartelijk voor uw trouwe bijdrage. Wij houden u zo goed mogelijk op de hoogte.

Stichting SAKO IBAN NL14 ABNA0540357820

Volg ons op

www.facebook.com/Stichting.SAKO